

๒ ๒๓ ๕ ๐
เทศบาลนครเทศบาลเมืองลำปาง

เรื่อง

อุทยานและอุทยานสถาน

พ.ศ. 2541

บันทึก
หลักการและเหตุผล
ประกอบเทศบัญญัติเทศบาลเมืองลำปาง
เรื่อง สุสานและฌาปนสถาน พ.ศ.2541

*****

หลักการ

เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติสุสานและฌาปนสถาน พ.ศ.2528

เหตุผล

เนื่องจากพระราชบัญญัติสุสานและฌาปนสถาน พ.ศ.2528 ได้ประกาศใช้บังคับและยกเลิกพระราชบัญญัติควบคุมสุสานและฌาปนสถาน พ.ศ.2481 และพระราชบัญญัติควบคุมสุสานและฌาปนสถาน (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2484 มีผลให้เทศบัญญัติเทศบาลเมืองลำปาง เรื่อง สุสานและฌาปนสถาน พ.ศ.2482 ถูกยกเลิกด้วย

เพื่อเป็นการแก้ปัญหาสุสานและฌาปนสถานที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ให้สามารถดำเนินการจัดตั้งให้ถูกต้องตามกฎหมายได้โดยได้กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข การขออนุญาต การอนุญาต การขอต่ออายุใบอนุญาตและการขอต่ออายุใบอนุญาตสำหรับการจัดตั้งสุสานและฌาปนสถานสาธารณะหรือสุสานและฌาปนสถานเอกชน และการเป็นผู้ดำเนินการสุสานและฌาปนสถานสาธารณะหรือสุสานและฌาปนสถานเอกชน จึงจำเป็นต้องตราเทศบัญญัตินี้

เทศบัญญัติเทศบาลเมืองลำปาง
เรื่อง สุสานและฌาปนสถาน

พ.ศ.2541

*****

โดยที่เป็นการสมควรตราเทศบัญญัติเทศบาลเมืองลำปาง เรื่อง สุสานและฌาปนสถาน
อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 60 แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.2496 ประกอบกับมาตรา 11
แห่งพระราชบัญญัติสุสานและฌาปนสถาน พ.ศ.2528 เทศบาลเมืองลำปาง โดยได้รับความเห็นชอบจาก
สภาเทศบาลเมืองลำปาง และได้รับอนุมัติจากผู้ว่าราชการจังหวัดลำปาง จึงตราเทศบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้
ข้อ 1. เทศบัญญัตินี้เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาลเมืองลำปาง เรื่อง สุสานและฌาปนสถาน
พ.ศ.2541”

ข้อ 2. เทศบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตเทศบาลเมืองลำปาง เมื่อได้ประกาศโดยเปิดเผยที่สำนักงาน
เทศบาลเมืองลำปางแล้ว 7 วัน

ข้อ 3. นับแต่วันที่เทศบัญญัตินี้ใช้บังคับเป็นต้นไปให้ยกเลิก

เทศบัญญัติของเทศบาลเมืองลำปาง เรื่อง สุสานและฌาปนสถาน พุทธศักราช 2482

บรรดาเทศบัญญัติ กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในเทศบัญญัตินี้
หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับเทศบัญญัตินี้ให้ใช้เทศบัญญัตินี้แทน

ข้อ 4. ในเทศบัญญัตินี้

“สุสานและฌาปนสถานสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่จัดไว้สำหรับเก็บ ฝัง หรือเผาศพ
สำหรับประชาชนทั่วไป แต่ไม่รวมถึงสถานที่ที่จัดไว้สำหรับเก็บศพชั่วคราวในสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วย
สถานพยาบาล

“สุสานและฌาปนสถานเอกชน” หมายความว่า สถานที่ที่จัดไว้สำหรับเก็บ ฝัง หรือเผา
สำหรับตระกูลหรือครอบครัวหรือมิตรของตระกูลหรือครอบครัว แต่ไม่รวมถึงสถานที่ที่จัดไว้สำหรับเก็บศพ
ชั่วคราวในเคหสถาน

“สิ่งปฏิภูล” หมายความว่า อูจจาระหรือปัสสาวะและหมายความรวมถึงสิ่งอื่นใดซึ่งเป็นสิ่ง
โสโครกหรือมีกลิ่นเหม็น

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรีหรือเทศมนตรีหรือพนักงานเทศบาล
ซึ่งนายกเทศมนตรีมอบหมาย

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานสาธารณสุขตามกฎหมายว่าด้วย
สาธารณสุข ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติสุสานและฌาปนสถาน พ.ศ.2528

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติสุสานและฌาปนสถาน
พ.ศ.2528

ข้อ 5. ห้ามมิให้ผู้ใดจัดตั้งสุสานและฌาปนสถานสาธารณะหรือสุสานและฌาปนสถานเอกชน เว้นแต่
จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ผู้ได้รับใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ซึ่งเป็นบุคคลธรรมดาจะขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ดำเนินการด้วยก็ได้

ข้อ 6. เมื่อได้จัดตั้งสุสานและฌาปนสถานสาธารณะหรือสุสานและฌาปนสถานเอกชนเสร็จแล้ว ห้ามมิให้ดำเนินการ เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

การขออนุญาตและการอนุญาตตามข้อ 5 หรือข้อ 6 ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในเทศบัญญัติ

ข้อ 7. ผู้ขอรับใบอนุญาตหรือผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ดำเนินการต้องมีคุณสมบัติดังนี้

- (1) มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์
- (2) ไม่เป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี
- (3) ไม่เป็นบุคคลวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ
- (4) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (5) ไม่เป็นผู้เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความ

ผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

ในกรณีที่นิติบุคคลเป็นผู้ขอรับใบอนุญาตตามข้อ 5 ผู้แทนของนิติบุคคลนั้นต้องมีคุณสมบัติตามวรรคหนึ่งด้วย

ข้อ 8. ผู้ได้รับใบอนุญาตตามข้อ 5 หรือข้อ 6 ต้องแสดงใบอนุญาตไว้ในที่เปิดเผย ณ ที่ทำการสุสานและฌาปนสถานสาธารณะหรือสุสานและฌาปนสถานเอกชน

ข้อ 9. ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องชำระค่าธรรมเนียมตามอัตราท้ายเทศบัญญัตินี้

ข้อ 10. ผู้ขอรับใบอนุญาตจัดตั้งสุสานและฌาปนสถานสาธารณะหรือสุสานและฌาปนสถานเอกชนต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามเงื่อนไขดังต่อไปนี้

- (1) ให้มีรั้วหรือกำแพงแสดงแนวเขตโดยรอบไว้โดยชัดเจน
- (2) อยู่ห่างจากที่พักอาศัยของบุคคลทั่วไปไม่น้อยกว่า 100 เมตร เว้นแต่จะได้รับความยินยอมจากเจ้าของอาคารซึ่งอยู่ภายในเขตที่ว่านั้น
- (3) อยู่ห่างจากถนนหรือทางสาธารณะไม่น้อยกว่า 15 เมตร
- (4) อยู่ห่างจากแม่น้ำลำคลองหรือแหล่งน้ำสาธารณะหรือแหล่งน้ำที่จะใช้บริโภคไปไม่น้อยกว่า

30 เมตร

- (5) ตั้งอยู่ในบริเวณที่น้ำท่วมไม่ถึง

ข้อ 11. ผู้ได้รับใบอนุญาตตามข้อ 5 หรือข้อ 6 ต้องปฏิบัติเกี่ยวกับการทะเบียน การส่งรายงานและการอื่นใดเพื่อประโยชน์เกี่ยวกับความมั่นคงและเศรษฐกิจของประเทศ ตลอดจนการสาธารณสุขและอนามัยของประชาชนดังนี้

- (1) จัดให้มีทะเบียนแสดงกิจการของสุสานและฌาปนสถานตามแบบแนบท้ายเทศบัญญัตินี้
- (2) จัดทำรายงานโดยคัดข้อความในทะเบียนนั้นเสนอนายทะเบียนท้องถิ่นทุกเดือน สำหรับสุสานและฌาปนสถานเอกชนนั้นให้ส่งรายงานประจำเดือนเฉพาะเดือนที่มีการเผา ผังหรือรับฝากศพเท่านั้น
- (3) รับรายงานต่อนายทะเบียนท้องถิ่นเมื่อปรากฏว่ามีผู้นำศพไปขอเผา ผังหรือเก็บ โดยไม่มีใบมรณบัตรแสดงว่าได้รับอนุญาตให้เผา ผังหรือเก็บในสุสานและฌาปนสถานแห่งนั้น

(4) ให้รักษาบริเวณสุสานและฌาปนสถานมิให้สกปรกกรุงรัง มีดทับ มีกลิ่นหรือมี น้ำขัง และรักษาที่เก็บศพ ที่พักศพ ที่ถ่ายศพ และขุดขยาน ตลอดจนเครื่องมือเครื่องใช้ในการเผา ฝัง เก็บ ขุด และย้ายศพ ให้สะอาดและมั่นคงแข็งแรงใช้การได้เสมอ

(5) ป้องกันมิให้สัตว์เข้าไปคุ้ยเศษในสุสานและฌาปนสถาน

(6) หลังจากการเผาศพแต่ละครั้งให้จัดการทำความสะอาดเพื่อรวบรวมกระดูกและเถ้าถ่านที่เหลือจากการเผาศพเก็บไว้ในที่จัดเก็บโดยเฉพาะ

(7) ต้องปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานสาธารณสุขในเรื่องทำความสะอาดชำระล้างหรืออบสถานที่แห่งหนึ่งแห่งใดในบริเวณสุสานและฌาปนสถานและขุดขยานซึ่งใช้บรรจุศพด้วยยาทำลายเชื้อโรค

ข้อ 12. ใบอนุญาตตามข้อ 5 และข้อ 6 ให้ใช้ได้จนถึงวันที่ 31 ธันวาคม ของปีที่สามนับแต่ปีที่ออกใบอนุญาต ถ้าผู้ได้รับใบอนุญาตดังกล่าวประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาตจะต้องยื่นคำขอก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอแล้วให้บุคคลดังกล่าวเป็นผู้จัดตั้งหรือผู้ดำเนินการต่อไปได้ จนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งเป็นหนังสือไม่ต่ออายุใบอนุญาตนั้น

การขอต่ออายุใบอนุญาตและการต่ออายุใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในเทศบัญญัตินี้

ข้อ 13. ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่ออกใบอนุญาตตามข้อ 5 หรือข้อ 6 หรือไม่ต่ออายุใบอนุญาตตามข้อ 12 ผู้ขอรับใบอนุญาตหรือผู้ขอต่ออายุใบอนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อรัฐมนตรีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบคำสั่งไม่ออกใบอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้ถือเป็นที่สุด

ข้อ 14. หากปรากฏว่าใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลายหรือชำรุดในสาระสำคัญ ผู้ได้รับใบอนุญาตจะต้องยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นเพื่อขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลายหรือชำรุดในสาระสำคัญแล้วแต่กรณีพร้อมหลักฐานดังต่อไปนี้

(1) เอกสารแจ้งความต่อสถานีตำรวจกรณีสูญหายหรือถูกทำลาย

(2) ใบอนุญาตเดิมกรณีชำรุดในสาระสำคัญ

ข้อ 15. การออกใบอนุญาตให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นดำเนินการตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขดังนี้

(1) ใบแทนใบอนุญาตให้ประทับตราสีแดง คำว่า "ใบแทน" กำกับไว้และให้มีวันที่ เดือน ปี ที่ออกใบแทนพร้อมทั้งลงลายมือชื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือผู้ได้รับมอบหมายจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นในใบแทนและต้นขั้วใบแทน

(2) บันทึกด้านหลังต้นขั้วใบอนุญาตเดิม ระบุสาเหตุการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญของใบอนุญาตเดิมแล้วแต่กรณีและเล่มที่ เลขที่ ปี พ.ศ. ที่ออกใบแทนใบอนุญาต

(3) ใบแทนใบอนุญาตมีอายุเท่ากับระยะเวลาที่เหลือของใบอนุญาตเดิม

ข้อ 16. นอกจากกรณีตามข้อ 31 เมื่อปรากฏว่าผู้ได้รับใบอนุญาตตาม ข้อ 5 หรือ ข้อ 6 ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามข้อ 30 วรรคสอง หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติสุสานและฌาปนสถาน พ.ศ.2528 กฎกระทรวงหรือเทศบัญญัติเจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตนั้นตามกำหนดเวลาที่เห็นสมควร แต่ต้องไม่เกินเก้าสิบวันนับแต่วันที่สั่งพักใช้ใบอนุญาต หรือจะสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเสียก็ได้ ทั้งนี้ผู้ถูกสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตจะมีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อรัฐมนตรีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบคำสั่ง

คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

ข้อ 17. การอุทธรณ์ตามข้อ 13 หรือ ข้อ 16 ให้ยื่นต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นเพื่อเสนอต่อไปยังรัฐมนตรีโดยมิชักช้า

ข้อ 18. ในกรณีอุทธรณ์คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นซึ่งไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต ตามข้อ 13 หรือกรณีอุทธรณ์คำสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามข้อ 16 ผู้อุทธรณ์ยังคงมีสิทธิเป็นผู้จัดตั้งหรือเป็นผู้ดำเนินการสุสานและฌาปนสถานสาธารณะหรือสุสานและฌาปนสถานเอกชนในระหว่างรอคำวินิจฉัยของรัฐมนตรี

ข้อ 19. ผู้ได้รับใบอนุญาตตามข้อ 5 ซึ่งประสงค์จะเลิกสุสานและฌาปนสถานสาธารณะหรือสุสานและฌาปนสถานเอกชน ต้องแจ้งเป็นหนังสือให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน

ข้อ 20. ในกรณีที่รัฐมนตรีมีคำวินิจฉัยขึ้นตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น ซึ่งสั่งเพิกถอนใบอนุญาตจัดตั้งสุสานและฌาปนสถานเอกชนตามข้อ 16 หรือในกรณีที่ผู้ได้รับใบอนุญาตตามข้อ 5 เลิกสุสานและฌาปนสถานสาธารณะหรือสุสานและฌาปนสถานเอกชนตามข้อ 19 ถ้ามีกิจการในหน้าที่ตามพระราชบัญญัติสุสานและฌาปนสถาน พ.ศ.2528 ยังจะต้องกระทำอยู่ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตกระทำกิจการในหน้าที่ให้แล้วเสร็จสิ้นภายในวันที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

ถ้าผู้ได้รับใบอนุญาตไม่กระทำกิจการในหน้าที่ให้เสร็จสิ้นภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นเข้ากระทำกิจการนั้นแทนต่อไปจนเสร็จสิ้นโดยเรียกค่าใช้จ่ายจากผู้ได้รับใบอนุญาต

ข้อ 21. ในกรณีที่ผู้ได้รับใบอนุญาตตามข้อ 5 ตายหรือขาดคุณสมบัติข้อ 7 ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตตามข้อ 6 แจ้งเป็นหนังสือให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบและในกรณีที่ผู้ได้รับใบอนุญาตตาม ข้อ 6 ตายหรือขาดคุณสมบัติตามข้อ 7 ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตตามข้อ 5 แจ้งเป็นหนังสือให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบ

ข้อ 22. ในกรณีที่ผู้ได้รับใบอนุญาตตามข้อ 5 หรือ ข้อ 6 ตายหรือขาดคุณสมบัติตามข้อ 7 และมีบุคคลซึ่งมีคุณสมบัติตามข้อ 7 แสดงความจำนงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ผู้ได้รับใบอนุญาตตายหรือขาดคุณสมบัติเพื่อขอเป็นผู้จัดตั้งหรือเป็นผู้ดำเนินการสุสานและฌาปนสถานสาธารณะหรือสุสานและฌาปนสถานเอกชนต่อไปได้ ตั้งแต่วันที่ผู้ได้รับใบอนุญาตตายหรือขาดคุณสมบัติจนถึงวันที่ ใบอนุญาตสิ้นอายุ

ในกรณีที่ไม่มีบุคคลใดแสดงความจำนงภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นเข้าทำหน้าที่แทนเสมือนเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตตามข้อ 5 หรือข้อ 6 จนกว่าจะมีผู้ได้รับใบอนุญาตตามข้อ 5 หรือข้อ 6 ขึ้นใหม่

ข้อ 23. ห้ามมิให้ผู้ใดเก็บ ผัง หรือเศษพินในสถานที่อื่นนอกจากในสุสานและฌาปนสถานสาธารณะ หรือสุสานและฌาปนสถานเอกชน หรือเก็บศพในสถานพยาบาล ตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาลหรือเคหสถานเป็นการชั่วคราว เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ 24. ห้ามมิให้จัดตั้งสุสานและฌาปนสถานสาธารณะหรือสุสานและฌาปนสถานเอกชนตามบริเวณข้อกำหนดในประกาศผังเมืองรวมเมืองลำปาง

ข้อ 25. ที่ดินสำหรับฝังศพ และการฝังศพให้ปฏิบัติดังนี้

(1) ฝังศพห่างจากรั้วหรือกำแพงที่เป็นเขตสุสานและฌาปนสถานไม่น้อยกว่า 4 เมตร เว้นแต่เป็นด้านที่รั้วหรือกำแพงติดถนนให้ห่างไม่น้อยกว่า 15 เมตร

(2) ให้หลุมฝังศพอยู่ห่างกันไม่น้อยกว่า 0.50 เมตร โดยรอบ

(3) ให้ทุกส่วนของหีบหรือสิ่งทีบรรจุหรือห่อศพอยู่ต่ำกว่าระดับพื้นดินไม่น้อยกว่า 0.50 เมตร

(4) ห้ามมิให้ฝังศพเกินกว่าหลุมละ 1 ศพ เว้นแต่ผู้ตายจะเป็นญาติกันและด้วยความยินยอมของเจ้าของศพทุกฝ่าย

(5) ให้มีป้ายถาวรจารึกชื่อ นามสกุล วันเดือนปีเกิด ตายและฝังไว้ทุกศพอย่างชัดเจน และปักไว้อย่างเรียบร้อย

(6) ถ้าศพที่จะฝังเป็นศพของผู้ตายด้วยโรคติดต่ออันตราย ต้องทำการทำลายเชื้อโรคที่ศพ โดยวิธีการที่พนักงานสาธารณสุขกำหนดให้

(7) สถานที่ฝังศพต้องไม่ก่อให้เกิดความเดือดร้อน รำคาญ หรืออาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพของประชาชน

ข้อ 26. การเผา ผังหรือเก็บศพของผู้ตายด้วยโรคติดต่ออันตรายนั้น ห้ามมิให้ผู้ใดถ่ายศพออกจากหีบหรือที่บรรจุเดิมและห้ามมิให้เอาสิ่งของที่ติดไปกับศพนั้นออกจากหีบหรือที่บรรจุ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตและกระทำในความควบคุมของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

ข้อ 27. ผู้ได้รับใบอนุญาตตามข้อ 5 หรือข้อ 6 ต้องปฏิบัติการเก็บศพดังต่อไปนี้

(1) บรรจุศพไว้ในหีบที่มั่นคงแข็งแรง มิดชิด และต้องป้องกันมิให้มีสิ่งปฏิกูลรั่วไหลออกได้

(2) วางหีบศพไว้ในที่รองรับ ซึ่งต้องสูงจากพื้นไม่น้อยกว่า 0.50 เมตร และถ้าจะซ้อนทับกัน ต้องเว้นระยะระหว่างหีบล่างกับหีบบนให้ห่างกันไม่น้อยกว่า 0.10 เมตร

(3) ต้องเขียนชื่อ นามสกุล วันเดือนปีเกิด ตายและที่รับฝากไว้ที่หีบศพให้ชัดเจน

(4) ถ้าจะเก็บศพไว้ในบริเวณสุสานหรือฌาปนสถานโดยวิธีการสร้างที่เก็บศพพิเศษก็ได้และต้องมีลักษณะที่บั่นกั้นกลิ่นเหม็นและกันสิ่งปฏิกูลมิให้รั่วไหลออกมาได้ กับต้องจารึกข้อความไว้ที่หีบศพเช่นเดียวกับ (3)

(5) ที่เก็บศพต้องทำด้วยคอนกรีตหรือก่ออิฐถือปูนมีลักษณะเป็นช่อง โดยพื้นของเก็บศพสูงจากระดับพื้นทางเดินภายในบริเวณสถานที่เก็บศพไม่น้อยกว่า 50 เซนติเมตร

(6) ช่องเก็บศพต้องมีขนาดกว้างพอที่จะเก็บ เคลื่อนย้ายหีบศพได้ง่าย และมีฝาทำด้วยโลหะหรือคอนกรีตเปิดปิดมิดชิดสามารถป้องกันกลิ่นได้

ข้อ 28. การขุดหรือย้ายศพให้ปฏิบัติดังนี้

(1) ต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นก่อน

(2) จัดให้มีที่รองรับศพซึ่งมิดชิดมั่นคงแข็งแรงป้องกันกลิ่นเหม็นและสิ่งปฏิกูลมิให้่วไหล

ออกมาได้

ข้อ 29. ห้ามมิให้ผู้ใดเปลี่ยนแปลงหรือต่อเติมสุสานและฌาปนสถานสาธารณะหรือสุสานและฌาปนสถานเอกชน เว้นแต่ผู้ได้รับใบอนุญาตตามข้อ 5 จะเป็นผู้ขอและได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นแล้ว

ข้อ 30. ในการปฏิบัติหน้าที่ เจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจเข้าไปในบริเวณสุสานและฌาปนสถานสาธารณะหรือสุสานและฌาปนสถานเอกชนในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตกเพื่อตรวจสอบหรือเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ ในการนี้ผู้ได้รับใบอนุญาตตามข้อ 5 หรือข้อ 6 และผู้ที่เกี่ยวข้องซึ่งอยู่ในบริเวณนั้น ต้องอำนวยความสะดวกตามสมควร

ในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามวรรคหนึ่ง ถ้าปรากฏว่าผู้ได้รับใบอนุญาตตามข้อ 5 หรือข้อ 6 ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติสุสานและฌาปนสถาน พ.ศ. 2528 หรือตามเทศบัญญัตินี้ให้เจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือเจ้าพนักงานท้องถิ่น สั่งให้ผู้รับใบอนุญาตปฏิบัติให้ถูกต้อง

ข้อ 31. เมื่อปรากฏว่าสุสานและฌาปนสถานสาธารณะหรือสุสานและฌาปนสถานเอกชนมีสภาพหรือมีการใช้เป็นหรืออาจเป็นอันตรายแก่ประชาชน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้ได้รับใบอนุญาตตามข้อ 5 แก้ไขเปลี่ยนแปลงสุสานและฌาปนสถานภายในเวลาที่กำหนด

ในกรณีที่ผู้ได้รับใบอนุญาตตามข้อ 5 ไม่แก้ไขเปลี่ยนแปลงสุสานและฌาปนสถานนั้นภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจแก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงสุสานและฌาปนสถานนั้นได้โดยเรียกค่าใช้จ่ายจากผู้ได้รับใบอนุญาต

ข้อ 32. ผู้ใดฝ่าฝืนข้อ 5 วรรคหนึ่ง ข้อ 6 วรรคหนึ่ง หรือข้อ 23 หรือผู้ได้รับใบอนุญาตตามข้อ 5 ไม่แก้ไขเปลี่ยนแปลงสุสานและฌาปนสถานตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามข้อ 31 วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษตามมาตรา 25 แห่งพระราชบัญญัติสุสานและฌาปนสถาน พ.ศ. 2528

ในกรณีที่ฝ่าฝืนข้อ 23 ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้ฝ่าฝืนรื้อถอนสิ่งปลูกสร้างหรือเคลื่อนย้ายศพที่ฝังหรือเก็บไว้ในสุสานและฌาปนสถานสาธารณะหรือสุสานและฌาปนสถานเอกชนที่ได้รับใบอนุญาตตามข้อ 5 ภายในเวลาที่กำหนด ถ้าผู้ฝ่าฝืนยังไม่ปฏิบัติตามให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นเข้ากระทำการแทนนั้นโดยเรียกค่าใช้จ่ายจากผู้ฝ่าฝืน

ข้อ 33. ผู้ได้รับใบอนุญาตตามข้อ 5 หรือข้อ 6 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามข้อ 8 หรือข้อ 14 หรือผู้ใดฝ่าฝืนข้อ 30 หรือผู้ได้รับใบอนุญาตตามข้อ 5 ไม่แจ้งเป็นหนังสือให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบถึงการเลิกสุสานและฌาปนสถานสาธารณะหรือสุสานและฌาปนสถานเอกชน ตามข้อ 19 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

ข้อ 34. ผู้ใดขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวกแก่เจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นในการปฏิบัติหน้าที่ตามข้อ 30 วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

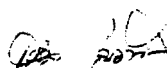
ข้อ 35. ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตจัดตั้งสุสานและฌาปนสถานสาธารณะหรือสุสานและฌาปนสถานเอกชน หรือผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้จัดการบำรุงรักษาสุสานและฌาปนสถานสาธารณะหรือสุสานและฌาปนสถานเอกชนตามเทศบัญญัติของเทศบาลเมืองลำปาง เรื่องสุสานและฌาปนสถาน พุทธศักราช 2482 ที่ใช้บังคับอยู่ก่อนวันที่เทศบัญญัติใช้บังคับให้ดำเนินกิจการหรือเป็นผู้จัดการต่อไปได้จนกว่าใบอนุญาตนั้นสิ้นอายุ และถ้าประสงค์จะเป็นผู้จัดตั้งหรือเป็นผู้ดำเนินการสุสานและฌาปนสถานสาธารณะหรือสุสานและฌาปนสถานเอกชนต่อไป ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามเทศบัญญัตินี้ภายในสามสิบวันก่อนวันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุและให้ผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตนั้นเป็นผู้จัดตั้งหรือเป็นผู้ดำเนินการสุสานและฌาปนสถานสาธารณะหรือสุสานและฌาปนสถานเอกชนต่อไปได้ จนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต

ผู้ได้รับใบอนุญาตจัดตั้งสุสานและฌาปนสถานสาธารณะหรือสุสานและฌาปนสถานเอกชนหรือผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้จัดการบำรุงรักษาสุสานและฌาปนสถานสาธารณะหรือสุสานและฌาปนสถานเอกชนตามวรรคหนึ่ง ซึ่งใบอนุญาตนั้นสิ้นอายุก่อนวันที่เทศบัญญัตินี้ใช้บังคับและมีได้ยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตหรืออยู่ในระหว่างการขอต่ออายุใบอนุญาต ถ้าประสงค์จะเป็นผู้จัดตั้งหรือเป็นผู้ดำเนินการสุสานและฌาปนสถานสาธารณะหรือสุสานและฌาปนสถานเอกชนต่อไป ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามเทศบัญญัตินี้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่เทศบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ข้อ 36. ให้นายกเทศมนตรีเมืองลำปางรักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้และให้มีอำนาจออกระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศคำสั่ง เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. ๒๔๘๖

ลงชื่อ

(นายเรือง เชื้อนแก้ว)

นายกเทศมนตรีเมืองลำปาง

อนุมัติ

ลงชื่อ

(นายเฉลิมพล ประทีปวิฑูรย์)

ผู้ว่าราชการจังหวัดลำปาง

อัตราค่าธรรมเนียม

- (1) ใบอนุญาตจัดตั้งสุสานและฌาปนสถานสาธารณะหรือสุสานและฌาปนสถานเอกชน   ฉบับละ 1,000 บาท
- (2) ใบอนุญาตเป็นผู้ดำเนินการสุสานและฌาปนสถานสาธารณะหรือสุสานและฌาปนสถานเอกชน   ฉบับละ 500 บาท
- (3) ใบแทนใบอนุญาต   ฉบับละ 50 บาท
- (4) การต่ออายุใบอนุญาตจัดตั้งหรือใบอนุญาตเป็นผู้ดำเนินการสุสานและฌาปนสถานสาธารณะหรือสุสานและฌาปนสถานเอกชนให้เป็นไปตามอัตรา (1) หรือ (2) แล้วแต่กรณี

